

SKOVEN ELLER SKIBET RUNDETÅRN

NAOKI SAKAMOTO

Gule mursten, hvide vægge og en sneglegang. Stort rum med lyst trægulv. Det var mit indtryk, da jeg første gang besøgte Rundetårn, som er rammen for min anden udstilling i København.

Udstillingen skulle åbne den 26. februar. Vi havde beregnet 10 dage til at forberede og sætte udstillingen op, og ankom derfor til København den 15. februar.

Der var forberedt to lokaler til udstillingen. Det ene var på samme sal som selve udstillingslokalet, og er en slags lobby eller venterum. Det er et dejligt varmt rum. Det andet rum var på etagen ovenover, og er et loftsrum på størrelse med selve udstillingslokalet.

En fantastisk trækonstruktion falder i øjnene, når man træder ind i loftsrummet. Bygningens skelet i form af piller og bjælker træder helt frem, mens indersiden af tagstenene er ubeklædte. Vi besluttede øjeblikkeligt at anvende dette lokale. Mine medhjælperne gik først i gang med at gøre rent. Alle de små tagruder blev åbnet. Årgammelt, ja, hvem ved, måske var det to-, trehundrede år gammelt støv der dansede op.

Papir blev bredt ud på trægulvet. En stærk nordenvind blæste støv og sand ind gennem sprækkerne i tagstenene. Der var ingen opvarmningsmuligheder, og termometret viste minus 3 grader.

Jeg blev grebet af en begejstring og følelse af helhed, som jeg ikke tidligere havde oplevet. Jeg havde en levende fornemmelse

af, at jeg aldrig ville komme til at opleve det samme igen.

Et stykke tid var jeg i tvivl om, hvad jeg nu skulle foretage mig. Jeg håbede, at jeg kunne udtrykke denne fornemmelse gennem en eller anden ny form for papir. En af mine mangeårige medhjælpere aflæste mine tanker, og opfordrede mig til at skabe noget nyt papir i dette loftslokale.

Hele holdet blev grebet af tanken. Vor hovedopgave, som var arbejdet med at opstille udstillingen, blev overladt til medhjælperne. Nu skulle jeg lave papir inde i Rundetårn.

Blandt piller, bjælker og bygningens træskelet, var det fuldstændig som at være omgivet af en gammel skov. Jeg lod hænderne glide hen over et mere end 350 år gammelt spor efter et stemmejern. Jeg trykkede panden mod sporet og lukkede øjnene, som folk ofte gør, når de lytter til træernes tale i skoven.

En frisk duft bredte sig. 350 år blev pludselig til et nærværende øjeblik, som opfyldte mig helt. Fyldt med en enestående lykkefornemmelse begyndte jeg at indfarve papir med sumi-blæk. Skoven var så ufattelig dyb. Lidt efter lidt begyndte det nye papir at blive til.

Rundetårns unikke form blev langsomt overført til papiret. Rundetårn i en stjerneklar nat. Rundetårn med lyden af stemmer fra børn på vej ned.

Blækket i tallerkenen frøs til is, men alligevel følte det ikke koldt. Rundetårn blev til et skib, som viste forskellige landskaber frem for mig - passageren.

Så Rundetårn er måske som et af de skibe der ligger ankret op i Københavns havn. I takt med de ting jeg fik forevist, lod jeg papiret opsuge sumi-blækket. Blækket gav liv til det ene nye stykke papir efter det andet.

Det var som jeg kunne blive ved i en uendelighed, men i forhold til et skib var jeg langt svagere. I virkeligheden kan jeg ikke se andet end en begrænset verden. Næmlig kun den verden som det begrænsende papir kan skabe. En sandhed, som næsten er for banal. Jeg følte mig som en rigtig lykkelig fyr.

Tsar Pjotr red op på hest, og Kejserinde Jekatarina valgte hestevogn for at komme op i Rundetårn. Generationer af magtfulde mennesker har sikkert set ned på byen med arrogante blikke.

Men jeg var lykkelig, da jeg anbragte kroppen under et af loftværelsets små tagruder. Jeg var som en lille abe, der var gået vild i en ældgammel dyb skov, og nu havde anbragt sin krop på et sted, hvor en enkelte solstråle trængte ned mellem træernes løv.

Den lille abe havde fundet en tid og et sted fyldt med en fred der ikke tålte sammenligning med noget.

Jeg lyttede intenst. Søen lavede lyde langs skibets sider. Vinden, som kom strygende hen over det nordlige hav, blæste forbi masten. Den søfugl der, hvad generation er den mon. Og så, hvorfor er jeg her netop nu. Her i en solstråle i Rundetårns skov.